

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO
W POLANIE ROK XVII 2009 NR 18 (531)

3 maja 2009
IV NIEDZIELA WIELKANOCY
Rok B

*„Ja jestem dobrym
pasterzem.”*

(J 10,11-18)

Jezus powiedział: Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; /najemnik ucieka/ dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je /potem/ znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca.

Modlitwa o powołania

Panie Jezu Chryste, prosimy Cię o nowych robotników do Twojej winnicy.

Wejrzyj łaskawie na naszą wspólnotę i obdarz ją licznymi i gorliwymi powołaniami do rodziny Salezjańskiej.

Spraw, aby wielu młodych z tej naszej wspólnoty, wsłuchawszy się w Twoje wołanie, stało się znakami miłości Boga do młodzieży. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

Najświętsza Maryja Panna

Królowa Polski - główna Patronka Polski

Tytuł Matki Bożej jako Królowej narodu polskiego sięga drugiej połowy XIV wieku: Grzegorz z Sambora nazywa Maryję Królową Polski i Polaków. Teologiczne uzasadnienie tytułu "Królowej" pojawi się w XVII wieku po zwycięstwie odniesionym nad Szwedami i cudownej obronie Jasnej Góry, które przypisywano wstawianictwu Maryi. Wyrazicielem tego przekonania Polaków stał się król Jan Kazimierz, który 1 kwietnia 1656 roku w katedrze lwowskiej przed cudownym obrazem Matki Bożej Łaskawej obrał Maryję za Królową swoich państw, a Królestwo Polskie polecił jej szczególnej obronie. W czasie podniesienia król zszedł z tronu, złożył berło i koronę, i padł na kolana przed wielkim ołtarzem. Zaczynając od słów: "Wielka Boga-Człowieka Matko, Najświętsza Dziewico" ogłosił Matkę Bożą szczególną Patronką Królestwa Polskiego. Przynależał szerzyć Jej cześć, ślubował wystarać się u Stolicy Apostolskiej o pozwolenie na obchodzenie Jej święta jako Królowej Korony Polskiej, zająć się losem ciemżonych pańszczyzną chłopów i zaprowadzić w kraju sprawiedliwość społeczną. Po Mszy świętej, w czasie której król przyjął również Komunię świętą z rąk nuncjusza papieskiego, przy wystawionym Najświętszym Sakramencie odśpiewano Litanię do Najświętszej Maryi Panny, a przedstawiciel papieża odśpiewał trzykroć, entuzjastycznie powtórzone przez wszystkich obecnych nowe wezwanie: "Królowo Korony Polskiej, módl się za nami".

Choć ślubowanie Jana Kazimierza odbyło się przed obrazem Matki Bożej Łaskawej we Lwowie, to jednak szybko przyjęło się przekonanie, że najlepszym typem obrazu Królowej Polski jest obraz Pani Częstochowskiej. Koronacja obrazu papieskimi koronami 8 września 1717 roku ugruntowała przekonanie o królewskości Maryi. Warto dodać, że Jan Kazimierz nie był pierwszym, który oddał swoje państwo w szczególną opiekę Bożej Matki. W roku 1512 gubernator hiszpański ogłosił Matkę Bożą szczególną Patronką Florydy. W roku 1638 król francuski, Ludwik XIII, osobiście i uroczystie ogłosił Matkę Bożą Niepokalanie Poczętą Patronką Francji.

Niestety śluby króla Jana Kazimierza nie zostały od razu spełnione. Dopiero po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. Episkopat Polski zwrócił się do Stolicy Apostolskiej o

wprowadzenie święta dla Polski pod wezwaniem "Królowej Polski". Papież Benedykt XV chętnie do tej prośby się przychylił (1920). Biskupi umyślnie zaproponowali Ojcu świętemu dzień 3 maja, aby podkreślić łączność nierozzerwalną tego święta z sejmem czteroletnim, a zwłaszcza z uchwaloną 3 maja 1791 roku pierwszą konstytucją polską. Dnia 31 października 1943 roku papież Pius XII dokonał poświęcenia całej rodziny ludzkiej Niepokalanemu Sercu Maryi. Zachęcił równocześnie wielki papież, aby tegoż aktu oddania się dopełniły wszystkie chrześcijańskie narody. Episkopat Polski uchwalił, że dnia 7 lipca 1946 roku aktu poświęcenia dokonają wszystkie katolickie rodziny polskie; dnia 15 sierpnia - wszystkie diecezje, a dnia 8 września tegoż roku cały naród polski. Na Jasnej Górze zebrało się ok. miliona pątników z całej Polski. W imieniu całego narodu i Episkopatu Polski akt ślubów odczytał uroczystie kardynał August Hlond.

W roku 1945 Episkopat Polski, pod przewodnictwem kardynała Augusta Hlonda, na Jasnej Górze odnowił akt poświęcenia się i oddania Bożej Matce. Ponowił też złożone przez króla Jana Kazimierza śluby. W uroczystości tej brała udział milionowa rzesza wiernych. W przygotowaniu do tysięcznej rocznicy chrztu Polski (966-1966), w czasie uroczystej "Wielkiej Nowenny", na apel prymasa Polski, kardynała Stefana Wyszyńskiego, cała Polska ponownie oddała się pod opiekę Najświętszej Maryi, Dziewicy-Wspomożycielki. 26 sierpnia 1956 roku Episkopat Polski dokonał aktu odnowienia ślubów jasnogórskich, które przed trzystu laty złożył król Jan Kazimierz. Prymas Polski był wtedy w więzieniu. Symbolizował go pusty tron i wiązanka biało-czerwonych kwiatów. Po sumie pontyfikalnej odczytano przez prymasa ułożony akt odnowienia ślubów narodu. W odróżnieniu od ślubowań międzywojennych akt ślubowania dotyczył bolączek narodu, które uznał za szczególnie niebezpieczne dla jego chrześcijańskiego życia. 5 maja 1957 r. wszystkie diecezje i parafie oddały się pod opiekę Maryi. Finałem Wielkiej Nowenny było oddanie się w święte niewolnictwo całego narodu polskiego, diecezji, parafii, rodzin i każdego z osobna (1965), tak aby Maryja mogła rozporządzać swoimi czcicielami dowolnie ku ich większemu uświęceniu, dla chwały Bożej i dla królestwa Chrystusowego na ziemi. Dnia 3 maja 1966 roku prymas Polski, kardynał Stefan Wyszyński, w obecności Episkopatu Polski i tysięcznych

rzesz oddał w macierzyńską niewolę Maryi, za wolność Kościoła, rozpoczynające się nowe tysiąclecie Polski.

W 1962 r. Jan XXIII ogłosił Maryję Królową Polski główną patronką kraju i niebieską Opiekunką naszego narodu.

Naród polski od wieków wyjątkowo czcił Maryję jako swoją Matkę i Królową. Bolesław Chrobry miał wystawić w Sandomierzu kościół pod wezwaniem Matki Bożej. Władysław Herman, uleczony cudownie, jak twierdził, przez Matkę Bożą, ku Jej czci wystawił okazałą świątynię w Krakowie "na Piasku". Król Zygmunt I Stary przy katedrze krakowskiej wystawił kaplicę (Zygmuntowską) ku czci Najśw. Maryi Panny, która jest zaliczana do pereł architektury renesansu. Bolesław Wstydlivy wprowadził zwyczaj odprawy Rorat w Adwencie. Jan Sobieski jako zawołanie do boju pod Wiedniem dał wojskom imię Maryi. Na tę pamiątkę papież bł. Innocenty XI ustanowił święto Imienia Maryi (obchodzone do dziś 12 września w rocznicę wiktorii wiedeńskiej). Maryja była także Patronką polskiego rycerstwa. Stefan Czarniecki przed każdą bitwą odmawiał Zdrowaś Maryja. Tadeusz Kościuszko szablę swoją poświęcił w kościele Matki Bożej Loretańskiej w Krakowie. Na palcu hetmana Stanisława Żółkiewskiego w czasie badania grobu znaleziono po wielu latach pierścień z napisem: Mancipium Mariae (własność Maryi).

Bardzo często także mieszczanie zdobili swoje kamienice wizerunkami Matki Bożej, by mieć w Niej obronę. Figury i obrazy ustawiano na murach obronnych, jak to jeszcze dzisiaj można oglądać w Barbakanie Krakowskim. Pod figurą Matki Bożej Niepokalanej, która stała we Lwowie nad Bramą Krakowską, był napis: Haec praeside tutus (pod Jej opieką bezpieczny). Bardzo wiele przydrożnych kapliczek poświęcano Maryi. Lud polski na Gromniczną święcił świece. Święto Zwiastowania nazywał Matką Bożą Wiosenną; w majowych nabożeństwach wypełniał kościoły; Matkę Bożą Wniebowziętą nazywał Zielną, bo niósł wtedy do poświęcenia dożynkowe wieńce ziela; siewy rozpoczynał z Matką Bożą Siewną (Narodzenie Matki Bożej). W wigilie, poprzedzające święta M. Bożej - pościł. Na piersiach noszono szkaplerz lub medalik Matki Bożej. Tyle pieśni religijnych ku czci Matki Bożej nie ma żaden naród w świecie, co naród polski.

Także polscy święci uznawali Maryję za swą szczególną Opiekunkę. Św. Wojciech uratowany jako dziecko z ciężkiej choroby za

przyczyną Matki Bożej został ofiarowany na służbę Panu Bogu. Znana jest legenda o św. Jacku (+ 1257), jak wynosząc z Kijowa Najśw. Sakrament przed Tatarami usłyszał głos z figury: "Jacku, zabierasz Syna, a zostawiasz Matkę?". Figurę tę pokazują dzisiaj w kościele dominikanów w Krakowie. Ze śpiewem na ustach *Salve Regina* zginęli od Tatarów bł. Sadok i jego 48 towarzyszy (1260). Bł. Władysław z Gielniowa napisał *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu* i kilka pieśni ku czci Matki Bożej. Bł. Szymon z Lipnicy miał według podania umieścić w swojej celi napis: "Mieszkańcze tej celi, pamiętaj, byś zawsze był czcicielem Maryi". W grobie św. Kazimierza znaleziono kartkę z własnoręcznie przez niego napisanym hymnem nieznanego autora *Omni die dic Mariae* (Każdego dnia sław Maryję). Św. Stanisław Kostka, zapytany z nagłą, czy kocha Matkę Bożą, zawołał: "Wszak to Matka moja!". Chętnie o Niej mówił, Ona to zjawiła mu się w Wiedniu, dała mu na ręce Dziecię Boże i uzdrowiła go cudownie. Śmierć jego poznano po tym, że się nie uśmiechnął, kiedy wetknięto mu w ręce obrazek Matki Bożej. Uprosił sobie u Matki Bożej, że przeszedł do nieba z ziemi w samą Jej uroczystość, podobnie jak św. Jacek.

Na terenie Polski znajduje się kilkadziesiąt dużych i znanych sanktuariów maryjnych. Bardzo często Maryi poświęcano utwory literackie. Jako pierwszy utwór w języku polskim podaje się hymn *Bogarodzica*, napisany według większej części krytyków w wieku XIII, a według niektórych wywodzący się nawet z czasów św. Wojciecha. Od wieku XIV pojawiają się także w muzyce polskiej tłumaczenia sekwencji, hymnów i innych utworów gregoriańskich, liturgicznych. Powstają pierwsze pieśni w języku polskim. Od wieku XV pojawia się w Polsce muzyka wielogłosowa (polifonia). Od tego też wieku znamy kompozytorów, którzy pisali utwory ku czci Matki Bożej. Najdawniejsze polskie wizerunki Matki Bożej spotykamy już od wieku XI (Ewangeliarz Emmeriański, Ewangeliarz Pułtuski i Sakramentarium Tynieckie; figury i płaskorzeźby w kościołach romańskich). Największym i szczytowym arcydziełem rzeźby poświęconym Maryi jest ołtarz Wita Stwosza z lat 1477-1489, wykonany dla głównego ołtarza kościoła Mariackiego w Krakowie pt. *Zaśnięcie Matki Bożej*. Jest to arcydzieło na miarę światową, należące do unikalnych. W wielu polskich miastach istnieją kościoły zwane mariackimi - a więc poświęcone w sposób szczególny Maryi.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

4 NIEDZIELA WIELKANOCNA 3.05.2009

Wstęp do liturgii: Spotykamy się w radosnym czasie wielkanocnym, by świętować pamiątkę Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. On, jako Dobry Pasterz, gromadzi nas tutaj razem i zaprasza, byśmy za Nim wyruszyli w drogę: ze śmierci do życia. Ta owca, która ma powtórnie narodzić się do życia, to każdy z nas, który został odkupiony najdroższą Krwią Zbawiciela na drzewie krzyża.

Dzisiejsza Niedziela rozpoczyna w Kościele Powszechnym tydzień modlitw o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. Troska o dobrego kapłana jest wyrazem starań o własną wiarę. Kapłan jest narzędziem w rękach Pana Boga. To Bóg go posyła do nas. Prośmy podczas tej Mszy świętej o nowe i święte powołania do służby kapłańskiej, zakonnej i misyjnej. W naszych modlitwach nie zapominajmy o tych, którzy są pasterzami w naszym Kościele – prośmy dla nich o potrzebne Boże łaski i Dary Ducha Świętego w tej niełatwej posłudze.

Na początku tej Eucharystii stańmy przed Dobrym Pasterzem w szczerości serc i przepróśmy Go za wszelkie słabości i przewinienia, które obciążają nasze sumienia.

1. Dzisiaj **4 Niedziela Wielkanocna (Niedziela Dobrego Pasterza)** Dziś rozpoczyna się tydzień modlitw o powołania kapłańskie i zakonne. Każdego dnia rozpoczętego tygodnia wspieramy modlitwą powołanych do szczególnej służby Bożej i modlimy się o dar nowych, świętych powołań
2. Jutro (przeniesiona z dzisiejszej niedzieli) przypada **Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski**; głównej Patronki Polski i Archidiecezji Przemyskiej. Przez jej wstawiennictwo będziemy dziękować Bogu za Jego opiekę nad naszym narodem i wiarę, która pozwoliła wydostać się z wielorakich niewoli. Modlić się będziemy o wierność wszystkich Polaków Ewangelii Chrystusowej i pomyślną przyszłość dla naszej Ojczyzny.
3. W środę (6 maja) **Święto Filipa i Jakuba – apostołów.**
4. W piątek (8 maja) **Uroczystość świętego Stanisława**; biskupa i męczennika, głównego patrona Polski. W tym dniu swoje imieniny obchodzi nasz **Ksiądz Proboszcz Stanisław Lasak**. Zapraszamy wszystkich naszych parafian do wspólnej modlitwy w jego intencji. Podczas Mszy świętej wieczornej modlić się będziemy o zdrowie błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla **ks. Stanisława i wszystkich solenizantów.**
5. Przez cały miesiąc maj odprawiamy w naszym kościele **nabożeństwa majowe** – w **dni powszednie po Mszy świętej**, a w **niedzielę o godz. 18.00**. Wszystkich Parafian zachęcamy do uczestnictwa w tych nabożeństwach w kościele a także przy kapliczkach. Postarajmy się o to, aby na nabożeństwa majowe gromadzić się całymi rodzinami, zwłaszcza zachęcamy dzieci szczególnie te, które niedługo przystąpią do I Komunii świętej a także dzieci rocznicowe.
6. Składamy serdeczne „**Bóg zapłać**” za sprzątanie kościoła Paniom: Annie Daniłów i Agnieszce Oskorip.. Na przyszły tydzień do sprzątanania prosimy Panie: Janinę Oskoryp i Franciszkę Konopka.
7. **Intencje mszalne:**
 - Niedziela (3.05)** - godz. 8⁰⁰ O pomyślne zdanie egzaminu maturalnego i magisterskiego
 - godz. 11⁰⁰ Za zmarłych z rodziny Janickich i o szczęśliwą podróż dla szwagra
 - Niedziela (10.05)** - godz. 11⁰⁰ + Justyna i Kazimierz Oskorip i zmarłych rodziców

W tym tygodniu imieniny obchodzą: Jakub Stępniewski, Jakub Piotrowicz, Stanisław Borzęcki, Stanisław Caban, Stanisław Granat, Stanisław Myśliński, Stanisław Oskorip, Stanisław Tarnawski, Stanisław Krakowski, Stanisława Karciarz, Stanisława Torbińska, Karolina Smoleńska.
Zapraszamy Solenizantów na Mszę św. w **piątek na godz. 18.00** podczas której modlić się będziemy w ich intencji.